

# A propòsit de «mos bells arquiers de Laurac» (BdT 364.24, v. 15): una revisió sobre la seva possible identificació

Adriana Camprubí Vinyals

Institut de Recerca en Cultures Medievals, Universitat de  
Barcelona

Comtesses, vescomtesses, marqueses, burgeses, la lírica trobadoresca està plena de cites i referències a personatges femenins històrics de l'època.

Angelica Rieger (2003, pàg. 48) utilitza el terme '*trobairitz* fantasma' per fer referència a aquelles *trobairitz* citades en el corpus occità de les quals no s'ha conservat obra. De manera anàloga, en la present comunicació emprarem l'apel·latiu 'fantasma' per fer referència a les mencions de figures històriques no identificades en la lírica trobadoresca.

L'objectiu és oferir una classificació de la cita de comtesses no identificades dins del corpus dels trobadors. Alguns dels exemples que es proposen són els següents: la «Comtessa d'Artona» citada per Dalfi d'Alvergne en el sirventes *Bauzan, car m'avez enseignat* (BEdT 119,009, v. 16), la figura femenina amagada rere el *senhal* «mon bel Arquier de Laurac» citat per Peire Vidal en *Mos cors s'alegr' e s'esjau* (BEdT 364,027, v. 15), la «comtessa d'Avinho» de Tomier i Palazi citada a *Si co·l flacs molins* (BEdT 442,002, v. 23) i «na Bruna de Castel» citada per Guilhem de la Tor a *Pos n'Aimerics a fait far mesclança e batailla* (BEdT 236,005a).

## Referències

Rieger, Angelica (2003). "Trobairitz, domna, mecenas: la mujer en el centro del mundo trovadoresco". A: *Mot so razo* 2, pàg. 41 - 55.